

ГЛАВА ДЕВЕТА.

ЗА

Продаваніето на недвижимитѣ стоки.

Членъ 277). Отъ деньтъ въ когото ся е рѣшило вече испадваніето, кредиторитѣ нѣматъ право да ся тѣжатъ, за да ся продаждѣ недвижимитѣ стоки на испадналіятъ, които не сѣ имъ были заложени отъ напрѣдъ, за да имъ ся исплати онова, щото иматъ да зиматъ.

Членъ 278). Прѣди споразуменіето на кредиторитѣ-ако бы да не ся е прѣдприело да ся прави давія за продаваніето на недвижимитѣ стоки, отъ които да ся исплати дългътъ, тогава отъ намѣстницитѣ само зависи продаваніето имъ. Намѣстницитѣ прочее на испадналіятъ, съ позволеніето на търговско-сѣдилищніятъ чиновникъ, слѣдъ като ся съобразятъ и изпълнятъ узаконеніята, относящи ся до притѣжаніето на малкитѣ дѣца, въ разстояніе на осямъ дни, длъжни сѣ да захванатъ това нѣщо, сир. продаваніето.

Членъ 279). Съ стараніето и прѣдпріятіето на намѣстницитѣ, слѣдъ послѣдніятъ мезадъ на стокитѣ на испадналіятъ, ако бы да ся появи още нѣкакъвъ придатокъ, непрѣменно трѣбва да ся постъпи съобразно съ слѣдующето правило и узаконеніе. Сирѣчь, слѣдъ като намѣри единъ конецъ мезадътъ на стокитѣ, до свършыка на петнадесять дни, тѣ ся задържаватъ както си сѣ, а въ разстояніето на тия дни, ако бы ся появилъ нѣкой да прѣдаде десять на стотѣхъ или нѣщо повече върху прѣжніятъ мезадъ, той ще ся унищожи, и ще ся свърши спорядъ послѣдніятъ мезадъ. Когато прочее, става мезадъ, всѣки единъ е свободенъ да наддава колкото ще, па като ся